NORAKSTS
Lieta Nr.A42389005
A0509-07/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 15.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Dz.Amerika,

piedaloties līdzpieteicēju sabiedrības ar ierobežotu atbildību *(dzēsts SIA nosaukums)* un *N.Ļ.* pārstāvei *E.B.–Š.*,

2007.gada 25.maijā Rīgā, Antonijas ielā 6, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību *(dzēsts SIA nosaukums)* (turpmāk – līdzpieteicēja vai SIA*(dzēsts SIA nosaukums)*) un *N.Ļ.* (turpmāk – līdzpieteicēja vai *N.Ļ*) pieteikuma par Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – atbildētājs) 2005.gada 3.augusta lēmuma Nr.D5727-5 atcelšanu un lietas izbeigšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 29.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts līdzpieteicēju pieteikums (reģistrācijas numurs 12904) un 2005.gada 31.augustā tiesnese pieņēmusi lēmumu par administratīvās lietas ierosināšanu.

[2] 2005.gada 4.jūlijā Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvalde sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.31-L par to, ka *N.Ļ.* pārkāpusi Ministru kabineta 2004.gada 13.aprīļa noteikumus Nr.299 „Noteikumi par būvju pieņemšanu ekspluatācijā" (turpmāk – noteikumi Nr.299), proti, par patvaļīgu kioska *(dzēsta adrese)* ekspluatāciju.

Ar atbildētāja 2005.gada 3.augusta lēmumu Nr.D5727-5 (turpmāk – Lēmums) N.Ļašenko saukta pie administratīvās atbildības par Būvniecības likuma 17.panta un noteikumu Nr.299 4.punkta pārkāpumu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 152.panta otro daļu, piemērojot viņai naudas sodu Ls 200,00 apmērā.

[3] Līdzpieteicējas uzskata pārsūdzēto administratīvo aktu par nepamatotu sekojošo apsvērumu dēļ:

[3.1] no Lēmuma nav saprotams, kas tiek saukts pie administratīvas atbildības – vai *N.* (*N.*) *Ļ.* kā fiziska persona vai *(dzēsts SIA nosaukums)*;

[3.2] atbildētājs nav ievērojis LAPK 274.panta 5.apakšpunkta nosacījumus, kas paredz, ka administratīvajā lēmumā norāda lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus un tos apstākļus, kuri mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu. Bez tam līdzpieteicējas nepiekrīt atbildētāja secinājumam, ka atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti;

[3.3] līdzpieteicējas atzīmē, ka SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* ir izdarījusi visu, lai kiosku *(dzēsta adrese)*, nodotu ekspluatācijā;

[3.4] nav skaidrs, kādus apsvērumus atbildētājs ir ņēmis vērā, uzliekot naudas sodu tieši Ls 200,00 apmērā, bet ne mazāku summu. Lēmumā trūkst pamatojums par konkrēta soda mēra piemērošanu.

[4] Atbildētājs neatzīst līdzpieteicēju sūdzību un uzskata, ka līdzpieteicējas patvaļīgi ekspluatēja kiosku *(dzēsta adrese)*, ar ko neievēroja Būvniecības likuma 17.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumu Nr.299 „Noteikumi par būvju pieņemšanu ekspluatācijā" 4.punktu.

[5] 2007.gada 6.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts līdzpieteicēju pārstāves lūgums apturēt tiesvedību lietā sakarā ar to, ka Lēmums balstās uz strīdīgiem apstākļiem par kioska *(dzēsta adrese)* patvaļīgu renovāciju vai kioska izjauktās daļas atjaunošanu pēc kioska nojaukšanas, par ko ir ierosināta krimināllieta pēc Latvijas Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, tiesvedība būtu jāaptur līdz krimināllietas Nr.11088031305 izmeklēšanas pabeigšanai. Līdzpieteicēju pārstāve uzskata, ka tikai neatkarīga un vispusīga izmeklēšana krimināllietas ietvaros sniegt atbildi uz jautājumu, vai ir notikusi patvaļīga nesankcionēta kioska renovācija, par ko vainīgajai personai būtu jānes administratīvā atbildība, vai ir notikusi kioska izjauktās daļas atjaunošana pēc kioska nojaukšanas, par ko vainīgā persona tiks saukta pie kriminālatbildības.

[6] Tiesas sēdē līdzpieteicēju pārstāve prasījumu uzturēja uz pieteikumā minēto argumentu pamata. Līdzpieteicēju pārstāve atteicās no lūguma par tiesvedības apturēšanu, par ko arī parakstījās tiesas sēdes protokolā.

Pārstāve paskaidroja, ka fiziskai personai nav sakara ar SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* iespējamiem pārkāpumiem. Sods uzlikts *N.Ļ.*, bet viņai nebūtu jāmaksā soda nauda.

SIA *(dzēsts SIA nosaukums*" nopirka veikalu un kiosku no SIA *(dzēsts SIA nosaukums)*, savukārt SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* nopirka veikalu, kuram kiosks bija klāt kā pamatlīdzeklis. Līdz pat šim brīdim SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* nav sodīta. Pašvaldības uzņēmums „Latgalīte" pārdevusi ēku, kura nav nodota ekspluatācijā, bet soda trešo īpašnieku. Tādējādi īpašnieks nevar realizēt savas īpašumtiesības.

Par to, ka kiosks nav nodots ekspluatācijā, *N.Ļ.* uzzināja tikai tad, kad gribēja to ierakstīt zemesgrāmatā.

SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* darīja visu iespējamo, lai īpašumu varētu nodot ekspluatācijā.

Kioska ekspluatācija izpaudās tā, ka tajā atradās iekārtas un tika veikta tirdzniecība.

Apgabaltiesā ir iesniegta prasība par īpašumtiesību atzīšanu, taču viens no zemes gabala īpašniekiem ir iesniedzis pretprasību par kioska nojaukšanu.

[7] Atbildētāja pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Tiesā saņemts iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt atbildētāja prombūtnē. Ievērojot to, ka pavēstes nosūtītas likumā noteiktajā kārtībā un termiņā, kā arī to, ka lietu ir iespējams izskatīt bez šī procesa dalībnieka klātbūtnes, tiesa, pamatojoties uz APL 135.panta otro daļu, 268.panta 3.punktu un 269.panta 1.punktu nolēma lietu izskatīt bez atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties līdzpieteicēju pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka tiesvedība daļā pēc SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* pieteikuma ir izbeidzama sakarā ar to, ka pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu, bet pieteikums daļā pēc *N.Ļ.* pieteikuma ir apmierināms.

[9] Tiesa, pārbaudot pieņemto Lēmumu (lietas lapa 25) viennozīmīgi pārliecinās, ka pie administratīvās atbildības ir saukta *N.Ļ.*, nevis SIA *(dzēsts SIA nosaukums)*. Minētais izriet no sekojošiem apsvērumiem:

[9.1] *N.Ļ.* piemērota atbildība saskaņā ar LAPK *(šeit un turpmāk – likuma redakcijā, kas bija spēkā uz pārkāpuma konstatēšanas brīdi 2005.gada 4.jūlijā)* 152.panta otro daļu, kura noteic, ka par būves izmantošanu pirms tās nodošanas ekspluatācijā uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām – no piecdesmit līdz tūkstoš latiem.

No minētās normas izriet, ka administratīvā pārkāpuma subjekts var būt gan fiziska persona, gan arī juridiska persona (nevis juridiskās personas amatpersona). Tas nozīmē, ja atbildētājs būtu vēlējies pie atbildības saukt tieši juridisku personu, tad tas arī būtu jānorāda Lēmumā, proti, pie atbildības būtu jāsauc SIA *(dzēsts SIA nosaukums)*, kura tad arī atbilstoši LAPK 26.panta ceturtajai daļai sodu maksātu no juridiskās personas līdzekļiem.

[9.2] Uz to, ka atbildētājs vēlējies saukt pie atbildības tieši fizisko personu *N.Ļ.*, norāda arī tas, ka izsaukumi uz sēdi tika nosūtīti tieši *N.Ļ.* uz viņas dzīves vietas adresi, nevis kā SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* amatpersonai uz juridiskās personas adresi (skat. izsaukumus uz sēdi, lietas lapa 26-27).

[9.3] Arī administratīvā pārkāpuma protokols ir sastādīts tieši par *N.Ļ.* izdarīto administratīvo pārkāpumu (lietas lapa 28).

[10] Atbilstoši LAPK 279.pantam lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā var pārsūdzēt persona, par kuru tas pieņemts, kā arī cietušais. Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā 2006.gada 15.marta spriedumā lietā Nr.SKA-102, tiesību normā noteiktais personu loks, kurām ir tiesības pārsūdzēt administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu, ir izsmeļošs un nav tulkojams paplašināti.

Taču pieteikumu tiesā ir iesniegusi arī juridiskā persona – SIA *(dzēsts SIA nosaukums)*, par kuru nav pieņemts lēmums, līdz ar to tai nebija tiesību pārsūdzēt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 282.panta 2.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja pieteikumu tiesā iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu. Ņemot vērā to, ka SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* nebija tiesību iesniegt pieteikumu tiesā, tiesvedība lietā pēc SIA *(dzēsts SIA nosaukums)* pieteikuma ir izbeidzama.

Saskaņā ar APL 284.pantu, ja tiesvedība izbeigta, atkārtota griešanās tiesā pret to pašu atbildētāju par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata nav pieļaujama.

[12] Saskaņā ar APL 250.panta pirmo daļu tiesa, taisot spriedumu, pārbauda, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus; vai tas atbilst materiālo tiesību normām; vai tā pamatojums attaisno adresātam noraidītās tiesības. Bet panta otrā daļa noteic, ka tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde ir atsaukusies administratīvā akta pamatojumā.

[13] Pārbaudot to, vai atbildētājs, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, ir ievērojis procesuālos un formālos priekšnoteikumus, tiesa konstatē sekojošo:

[13.1] Lēmums nesatur faktu konstatējumu, kas ir nepieciešams konkrētajā lietā, tādējādi ir pārkāpts APL 67.panta otrās daļas 5.punkts un trešā daļa, kas noteic, ka administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

Iestādes pienākums atbilstoši APL 59.panta pirmajai daļai ir pēc administratīvās lietas ierosināšanas iegūt informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu.

Tiesa vērš uzmanību, ka faktu konstatējums ir ļoti būtiska administratīvā akta sastāvdaļa, kas dod iespēju pārbaudīt, vai pie noteiktiem faktiskajiem apstākļiem ir piemērojamas atbilstošas tiesību normas (vai piemērotās tiesību normas sastāvs atbilst konstatētajam dzīves gadījumam). Turklāt, tikai konstatējot lietā nepieciešamos faktus, var nonākt pie taisnīga un objektīva lēmuma. Savukārt, ja nepieciešamie fakti netiek noskaidroti, tad iestādei ir iespējams kļūdīties, kas tiesas ieskatā ir noticis arī šajā reizē, kas tiks norādīts, vērtējot Lēmuma materiālo tiesiskumu.

[13.2] Atbildētājs nav izsvēris lietderības apsvērumus saskaņā ar APL 65.panta trešo daļu un 66.panta pirmo daļu, tādējādi pārkāpjot APL 67.panta otrās daļas 6.punktu. Šajā gadījumā šādi lietderības apsvērumi bija jāizdara, jo pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 152.panta otrās daļas. Lēmums, kas tiek izdots uz minēto normu pamata, ir satura izvēles administratīvais akts, jo iestādei ir jāizlemj, kādu sodu piemērot piemērojamās normas ietvaros. Tas nozīmē, ka iestādei bija jāizdara lietderības apsvērumi atbilstoši Administratīvā procesa likuma 65.panta trešajai daļai un 67.panta otrās daļas 6.punktam. Lietderības apsvērumi šajā gadījumā var tikt attiecināti uz piemērojamās atbildības apmēru, nosakot to amplitūdā no Ls 50 līdz Ls 500 fiziskām personām.

Ievērojot to, ka atbildētājs nav piemērojis zemāko iespējamo sankciju, tad šāds procesuāls pārkāpums var būtiski ietekmēt administratīvā akta galarezultātu, jo izdarot lietderības apsvērumus, var izrādīties, ka bija jāpieņem citādāks lēmums.

Tiesas ieskatā attiecībā uz LAPK paredzētajiem administratīvajiem sodiem kā lietderības apsvērums kalpo arī LAPK 33.pantā noteiktie atbildību mīkstinošie apstākļi un 34.pantā noteiktie atbildību pastiprinošie apstākļi. Atbildētājs Lēmumā ir norādījis, ka nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, taču nav arī norādīts, vai ir konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, kas, iespējams, dotu pamatu augstākas sankcijas piemērošanai. Tiesa uzskata, ka atbildētāja atsaukšanās uz to, ka nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, ir formāla un nevar uzskatīt, ka atbildētājs tādējādi būtu izdarījis lietderības apsvērumus.

[14] Pārbaudot to, vai pārsūdzētais lēmums atbilst materiālo tiesību normām un vai tā pamatojums attaisno N.Ļašenko uzlikto pienākumu, tiesa konstatē sekojošo:

[14.1] N.Ļašenko saukta pie administratīvās atbildības par Būvniecības likuma 17.panta un noteikumu Nr.299 4.punkta pārkāpumu, piemērojot administratīvo atbildību saskaņā ar LAPK 152.panta otro daļu.

Būvniecības likuma *(likuma redakcijā, kas bija spēkā uz 2005.gada 4.jūliju)* 17.panta pirmā daļa paredz, ka būvi drīkst izmantot tikai atbilstoši projektētajām funkcijām un vienīgi pēc tās pieņemšanas ekspluatācijā, bet otrā daļa noteic, ka kārtību, kādā būve pieņemama ekspluatācijā, nosaka Latvijas būvnormatīvi.

Noteikumu Nr.299 4.punkts noteic, ka līdz būves pieņemšanai ekspluatācijā tās tehnisko gatavību un atbilstību akceptētajam būvprojektam un Latvijas būvnormatīviem atbilstoši kompetencei pēc pasūtītāja (būvētāja) rakstiska pieprasījuma pārbauda un 10 darbdienu laikā pēc iesnieguma iesniegšanas izsniedz atzinumu par būves gatavību ekspluatācijai šādas institūcijas (ja tās ir izdevušas tehniskos vai īpašos noteikumus vai attiecīgais objekts saskaņā ar šo institūciju darbību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem ir šo institūciju uzraudzībā):

4.1. Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests;

4.2. Sabiedrības veselības aģentūra;

4.3. reģionālā vides pārvalde;

4.4. Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija;

4.5. Valsts darba inspekcija;

4.6. citas institūcijas, ja tās saskaņā ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu ir izdevušas tehniskos vai īpašos noteikumus.

[14.2] Tātad, *N.Ļ.* saukta pie atbildības par Būvniecības likuma 17.panta pārkāpumu, proti, par to, ka viņa būvi izmanto pirms tās pieņemšanas ekspluatācijā.

Lietā nav strīda par to, ka būve – kiosks Rīgā, Stopiņu ielā 22 nav nodots ekspluatācijā, tāpat arī nav strīda par to, ka tik tiešām kiosks tika ekspluatēts un kā paskaidroja līdzpieteicēju pārstāve tiesā, ekspluatācija izpaudusies kā tirdzniecība šajās telpās, kurās arī bija izvietotas iekārtas. Tiesa norāda, ka ne administratīvā pārkāpuma protokolā un secīgi – arī Lēmumā nav norādīts, kā izpaudusies kioska ekspluatācija, proti, nav konstatēts šis fakts. Tikai pateicoties tam, ka līdzpieteicēji ir norādījuši, kā kiosks tiek ekspluatēts, tiesai rodas iespēja izdarīt noteiktus secinājumus. Tiesa vēlas norādīt, ka atbildētājam nebūtu jāpaļaujas uz to, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona atzīs savu vainu un norādīs uz patiesajiem lietas apstākļiem, bet gan pašam būtu jānoskaidro visi lietas apstākļi un jāapstiprina ar pierādījumiem. Formāla atsaukšanās uz to, ka būve tiek ekspluatēta pēc savas būtības ir vienkāršs iestādes izvirzīts apgalvojums, kas vēl ir jāpierāda.

Turklāt, no administratīvās lietas materiāliem neizriet, kura persona ir ekspluatējusi kiosku, vai tā ir fiziskā persona *N.Ļ.*, vai arī juridiskā persona SIA *(dzēsts SIA nosaukums)*. Ne no protokola, ne arī no pārsūdzētā Lēmuma neizriet, ka tieši *N.Ļ.* būtu ekspluatējusi šo kiosku kā fiziska persona. Ievērojot to, ka Lēmumā nav faktu konstatējuma, tiesai nav iespējams pārbaudīt, vai tieši *N.Ļ.* kā fiziska persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, ir vainojama administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Turklāt, vērtējot to, kādā veidā ir ekspluatēts kiosks, tiesai ir jāvadās tikai no pašu līdzpieteicēju apgalvojumiem, nevis no iestādes objektīvi konstatētiem faktiem. Vērtējot līdzpieteicēju norādīto par to, kādā veidā tiek ekspluatēts kiosks, tiesai rodas šaubas par to, ka kiosku ekspluatējusi tieši *N.Ļ.* kā fiziska persona, jo

minēto faktu neapstiprina neviens pierādījums. Tiesai nav zināms, kam piederēja kioskā izvietotās tirdzniecības iekārtas, nav arī zināms, kā vārdā notikusi tirdzniecība, kas no tās guvis ienākumus, kam bija tādas tiesības, ievērojot nodokļu likumdošanu, nodarboties ar tirdzniecību. Visi šie jautājumi bija noskaidrojami, ar administratīvā pārkāpuma protokolu uzsākot administratīvo lietvedību un apsūdzot konkrēto personu pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesas ieskatā tas, ka atbildētājs Lēmumā nav norādījis faktu konstatējumu, ir novedis pie būtiskas kļūdas, jo, iespējams, pie administratīvās atbildības saukta nepareizā persona, proti, *N.Ļ.* nav konkrētā administratīvā pārkāpuma subjekts.

Arī vadoties no LAPK normām, tiesa atzīst, ka *N.Ļ.* vaina ar administratīvās lietas materiāliem nav pierādīta.

Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, [..], citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi [..].

Kaut arī atbildētāja rīcībā ir protokols par administratīvo pārkāpumu, tomēr no tā nevar izsecināt, ka tieši *N.Ļ.* kā fiziska persona ir vainojama konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo no protokola neizriet, kā kiosks tika ekspluatēts un secīgi arī – kas to ir darījis.

[14.3] Tiesas ieskatā atbildētājs nepareizi atsaucies uz noteikumu Nr.299 4.punkta pārkāpumu, jo atbilstoši šo noteikumu 1.punktam noteikumi paredz kārtību, kādā pieņem ekspluatācijā jaunuzbūvētas, rekonstruētas, renovētas vai restaurētas būves, būvkompleksus vai būves kārtas (turpmāk – būve) neatkarīgi no to veida, piederības un īpašuma formas, izņemot būves, kurām saskaņā ar Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 "Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 114.punktu nav nepieciešama būvatļauja.

Tātad, šie noteikumi nosaka, kā rīkoties tad, ja būve tiek nodota ekspluatācijā un ir piemērojami ekspluatācijā nodošanas procesam, bet saskaņā ar šo noteikumu 3.punktu par šajos noteikumos noteiktās kārtības ievērošanu attiecīgajā administratīvajā teritorijā ir atbildīga pašvaldības būvvalde vai pašvaldības pilnvarota kompetenta institūcija, kas pilda būvvaldes funkcijas (turpmāk – būvvalde).

[15] Ievērojot sprieduma 11.punktā minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka Lēmums ir prettiesisks, jo tā pamatojums neattaisno *N.Ļ.* piemēroto atbildību. Līdz ar to, tiesas ieskatā ir atkritusi nepieciešamība vērtēt to, cik būtiski Lēmuma materiālo tiesiskumu ir ietekmējusi lietderības apsvērumu neizdarīšana.

[16] Ievērojot spriedumā minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir prettiesisks un atceļams, bet *N.Ļ.* pieteikums ir apmierināms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 253.panta pirmo daļu, 282.panta 2.punktu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Apmierināt pieteikumu daļā pēc *N.Ļ.* pieteikuma un atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2005.gada 3.augusta lēmumu Nr.D5727-5 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietu.

Izbeigt tiesvedību lietā daļā pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību *(dzēsts SIA nosaukums)* pieteikuma par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2005.gada 3.augusta lēmuma Nr.D5727-5 atcelšanu, sakarā ar to, ka pieteikumu tiesā iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) Dz.Amerika

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

Tiesnese Dz.Amerika

Rīgā, 2007.gada 15.jūnijā